

Ευγνωμοσύνη και Έλεος

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Η Ευγνωμοσύνη είναι ένα συναίσθημα αναγνώρισης, συνεπακόλουθο μιάς λήψης κάποιου «αναπάντεχου καλού» δηλαδή το να έχουμε ευεργετηθεί και βοηθηθεί σε κάποια στιγμή εξαιρετικής δυσκολίας και ανάγκης. Αυτό το «καλό», θα αξιώσει, όχι υποχρεωτικά, σε κάποια στιγμή, μία δική μας χειρονομία ανάλογης φύσης προς τον πλησίον ο οποίος θα βρεθεί στις ίδιες με εμάς συνθήκες.

Η ευγνωμοσύνη, επομένως, θεωρείται μία κλίση της ανθρώπινης ψυχής που προσανατολίζει και κατευθύνει προς το «καλό» εκείνους οι οποίοι, σε ιδιαίτερες περιπτώσεις και συνθήκες, βρίσκονται σε καθεστώς δυσκολίας. Και ως δυσκολία δεν εννοούμε απαραίτητα την υλική, αλλά την πολλές φορές συνοδεύουσα πνευματική.

Η ευγνωμοσύνη είναι φωσφορικό όξινο V.I.T.R.I.O.L. που καθαρίζει το εγώ μας. Το να γαλουχήσουμε αυτό το συναίσθημα είναι μεγάλης σημασίας κατά την διαδρομή της αναζήτησης του εαυτού, διότι μας καθιστά δεμένους με το αξίωμα και την αιώνια αξία της σεμνότητας, σε αντίθεση με το εφήμερο και απατηλό των σύγχρονων αξιών.

Το χάρισμα και το δούναι γεννούν στο επίπεδο του πνεύματος, μία αδιάσπαστη άλυσση που δένει το κάτω με το άνω διαμέσου των ιερών δεσμών της Πίστης και της Αρετής, και που δυναμώνει, την ανώτερη συνείδηση του Είναι μας προσανατολίζοντάς την προς το Θεό και προς το πεδίο των αρχικών αιτίων.

Ιδού γιατί το ρητό «είμαι εκείνος τον οποίο χάρισα» παραμένει πάντα στις καρδιές μας: όποιος μαθαίνει να «δίδεται», υποχρεώνει τον πλησίον του να κάνει το ίδιο. Εκείνος θα ανταποδώσει με γενναιοδωρία και αλτρούισμό αυτό το συναίσθημα θείας φύσης, αφυπνίζοντας σε μια στιγμή ασύλληπτη και ελικοειδή όλους τους Ανθρώπους της Επιθυμίας στον κοσμικό νόμο της Αγάπης.

Όποιος το λησμονεί αυτό καταδικάζεται να διαιωνίσει την πτώση του στα γενεσιουργά πεδία.

Το πρώτο συναίσθημα ευγνωμοσύνης είναι προς το Θεό, και ακολουθούν οι αγαπημένοι μας, οι αναχωρήσαντες Διδάσκαλοι. Η ευγνωμοσύνη, βιωμένη βαθειά στη καρδιά θα λειτουργήσει εν καιρώ, το θαύμα της χάριτος, προορισμένο σε εκείνους οι οποίοι με εγκράτεια και εγρήγορση θα γνωρίζουν να διατηρηθούν στο καθεστώς της σεμνότητας.

Η Χάρις είναι αναγγελία μιάς ακτίνας Φωτός. Εκείνου του Φωτός που έρχεται κατευθείαν από τον Υπέρτατο Κτίστη των Κόσμων για να μας φωτίσει με το αιώνιο Φως της Σοφίας Του.

Η Χάρις βρίσκεται στην ωδή του αλέκτορα ο οποίος στην Αίθουσα των Στοχασμών αναγγέλει την έναρξη μιας νέας ημέρας, την έναρξη του αναγεννημένου Φωτός.

Η ίδια η μύση δύναται να θεωρηθεί μία ακραία σύνθεση συνειδητής ταύτισης του Ανθρώπου με το σύμβολο του Ρόδου και του Σταυρού.

Ας διαλογισθούμε, ας εργασθούμε Αγαπητές Αδελφές και Αγαπητοί Αδελφοί στο θαύμα της χάριτος και της αγάπης προκειμένου η σεμνότητα και η ευγνωμοσύνη να μην απομακρυνθούν ποτέ από τις καρδιές μας.

Ας καλλιεργήσουμε το Ρόδο μας και ας ανάψουμε το Άστρο μας.

1/2015